



"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: אורי	שם משפחה: גרינולד
---------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Grunewald	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גרינולד
תאריך לידה:	מין: ז / נ	בלועזית Uri
ארץ לידה: גרמניה	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): דורטמונד
שם פרטי ושם נעורים של האם: פרידה		שם פרטי של האב: לואיס
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: גרמניה	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: דורטמונד
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בתחילת המלחמה הייתי בדורטמונד והוברחתי לארץ		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): גלילה	שנת עליה: 1939	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

**אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה**

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בעיר דורטמונד בגרמניה. הייתי בן יחיד להוריי. להוריי היה מפעל למזרונים ארטופדיים. כמו כן היו להם 7 בנים ויילה. כיהודי סבלתי מאוד בבית-הספר, קיבלתי מכות ועלבונות. לדוגמא, בדרך לשירותים היכו אותי בכל הזדמנות, עד שנאלצתי להפסיק את הלימודים. הצטרפתי כנער לחווה חקלאית מטעם תנועת נוער יהודית. שם לקחו אותנו לכפר, ללמוד ולהשתלם אצל איכרים בעבודת האדמה. בליל הבדולח אספו את כל היהודים ליד בית הכנסת. אבי חזר מהאירוע הזה שבור ורצוץ ולא התאושש. דודי ומשפחתו באו לגור עמנו ולהיות ביחד בימים הרעים.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

מיד כשהמלחמה החלה הוברחנו עם קבוצת נערים לאוניה בנמל טריאס, והגענו לארץ כשהמלחמה בראשיתה. מאז לא שמעתי או ראיתי אף אחד מבני משפחתי. הוריי נלקחו מיד מביתם, ולא ידוע לי לאן נקלחו וכיצד נספו. מכרה נוצרייה שלחה להם חבילה, אך החבילה חזרה: "המשפחה עזבה למקום לא ידוע".

נא ספרי/ על חייוך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'): ברור שברחתי כילד מאונס ועזבתי הורים מסורים ומצב כלכלי נהדר. שנים רבות עבדתי בעבודות קשות מאוד ומצבנו הכלכלי

היה קשה מאוד. אני סובל מדכאונות וטיקים בגלל סופם המר של הוריי ומשפחתי, וזה גורם לי לתקופות רבות של חוסר אושר. כשביקרנו בדורטמונד לאחר המלחמה גילינו בבית הקברות את קברו של דודי בן הארבעים. שערתי שמת כנראה ממחלה. עליתי לארץ לקיבוץ שדה-נחום בעמק בית שאן. מיד גוייסתי לעזרה בסלילת כביש עמק - בית שאן. לאחר זמן מה הקמנו הכשרה לחיי קיבוץ בגבעת-חיים והשלמה בקרית-חיים, ומשם הקמנו את קיבוץ "החותרים" בחוף הכרמל. כל חיי בארץ עסקתי בעזרה להעפלה, הברחת סירות עולים והברחת נשק. שירתתי כנוטר ואחר כך כחייל מילואים בכל מלחמות ישראל, עד מלחמת סיני. גויסתי למטרות אלו ואף גייסתי אחרים ושרתתי את המדינה בכל מאודי. מלבד לימודים בסיסיים כגון קריאה, כתיבה ולימוד העברית לא זכיתי להשכלה ולתואר. כמובן שאם הייתי גדל אצל הוריי המצב היה שונה, מכיוון שכילד שכרו הוריי מורים שהעשירו אותי בלימודי שפות. שהיתי במסגרת הקיבוץ 25 שנה. בגלל מחלתו של חמי נאלצנו לעזוב את הקיבוץ חסרי כל. עבדתי בעבודות פיסיות, ומאוחר יותר התקבלתי לעבודה בדואר ישראל, שם עבדתי עד צאתי לגמלאות. יש לי שני נכדים ו-7 נינים הבת והנכדים דתיים וגרים בירושלים.

ראיון: ישי יהודה
ירושלים. ינואר 2010

עריכה: אלינה נאור